

dr hab. Anna Adamik, prof. PŁ
Katedra Zarządzania
Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji
Politechnika Łódzka

Łódź 25.07.2021

Recenzja

osiągnięć naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych dr Marcina Fliegera w związku z postępowaniem w sprawie o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości

Podstawą opracowania poniższej recenzji jest pismo Dziekan Wydziału Zarządzania, prof. dr hab. Ewy Stańczyk-Hugiet z dnia 31.05.2021, w sprawie powołania mnie przez Radę Naukową Dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości Wydziału Zarządzania Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu do składu komisji habilitacyjnej dr Marcina Fliegera w randze recenzenta.

Opinię przygotowałam w oparciu dostarczoną przez Sekretarza Komisji dokumentację (w wersji papierowej i elektronicznej z dnia 8.12.2020):

- wniosek przewodni o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego dr Marcina Fliegera;
- główne osiągnięcie naukowe, tzn. monografię naukową pt. *"Relacje sieciowe urzędu gminy. Budowanie przewagi kooperacyjnej"*;
- wykaz osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości Kandydata opisane w: Autoreferacie, zestawione w wykazie opublikowanych przez Habilitanta prac naukowych, oraz zebrane w innych załącznikach (od Załącznika 4 do Załącznika 12, jako informacje na temat uzyskanych dotąd dyplomów, opublikowanych publikacji, oświadczeń współautorów, publikacji w druku, zrealizowanych projektów i staży naukowych, dokonanych ekspertyz, odbytych konferencji oraz publikacji w bazie Expertus).

Podstawę oceny stanowiły wymagania określone w art. 219 ust.1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.). W okresie przejściowym, czyli w postępowaniach wszczętych w okresie od 1.10.2019 do 31.12.2020 do osiągnięć naukowych będą także zaliczane, obok podstawowych (Ustawa 2.0 art. 186 ust. 1 pkt 3 oraz art. 219 ust. 1 pkt 2 lit. b) osiągnięcia „przeniesione” z regulacji wcześniejszych (Dz.U. 2011 nr 196 poz. 1165).

Podstawowe informacje o habilitancie

Pan dr Marcin Flieger swą karierę naukową rozpoczął w 2003 od uzyskania tytułu magistra na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, gdzie obronił pracę magisterską pt. „Promocja regionu” na kierunku Zarządzanie i Marketing. Kontynuował ją dalej w Poznaniu. Jeszcze w 2003 r. zdobył tytuł specjalisty ds. opracowywania projektów i pozyskiwania funduszy europejskich nadany przez Biuro Obsługi Inicjatyw Europejskich. Tam też rozpoczął karierę zawodową. Kontynuując rozwój naukowy w roku 2008 uzyskał dyplom ukończenia Studiów Doktoranckich na Wydziale Ekonomii Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu (2005-2008), a w roku 2009 nadano mu tam tytuł doktora nauk ekonomicznych w zakresie ekonomii (Uchwałą Rady

Wydziału Ekonomii UE w Poznaniu z dnia 16.10.2009 roku). Promotorem rozprawy doktorskiej pt. „Możliwości i bariery absorpcji przez gminy środków finansowych z Unii Europejskiej w celu zwiększenia zatrudnienia (na przykładzie województwa wielkopolskiego)” była dr hab. Małgorzata Słodowa-Hełpa, prof. UEP.

Po uzyskaniu stopnia doktora tj. od roku 2009 pracował w Poznaniu jako wykładowca, najpierw w Wyższej Szkole Pedagogiki i Administracji w Poznaniu, następnie w Wyższej Szkole Bankowej w Poznaniu. Od 2011 związał się silniej z Wrocławiem, gdzie jako adiunkt podjął pracę na Wydziale Zarządzania, najpierw Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Lądowych im. Tadeusza Kościuszki we Wrocławiu, a w 2017r. w Akademii Wojsk Lądowych im. Tadeusza Kościuszki we Wrocławiu, gdzie pracuje do dziś. W międzyczasie, w latach 2012-2016 pracował także w Wydziałach Zamiejscowych w Świdnicy i Bolesławcu Społecznej Akademii Nauk.

Ocena dorobku

W odniesieniu do postępowania habilitacyjnego Ustawa 2.0 w art. 219 ust. 1 stanowi, że: „*Stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która: 1) posiada stopień doktora; 2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny [...]; 3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.*” W okresie przejściowym (do 30.12.2020) dorobek habilitanta powinien ponadto spełniać wymagania Rozporządzenia 1165 MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO1) z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Ocena głównego osiągnięcia naukowego

Dr Marcin Flieger jako szczególne osiągnięcie naukowe wskazał monografię pt. "Relacje sieciowe urzędu gminy. Budowanie przewagi kooperacyjnej". Jej recenzentem wydawniczym była prof. dr hab. Ewa Stańczyk-Hugiet. Wydała ją Wydawnictwo C.H. Beck w Warszawie w 2020 roku. To monografia o 283 stronach, z czego główny tekst to 259 stron, reszta to bibliografia i różnego typu załączniki. Podzielona jest ona na część teoretyczną (rozdziały 1-3) i praktyczną (rozdział 4), łącznie zawiera wstęp, 4 rozdziały i zakończenie. Obszerna bibliografia liczy dopasowanych tematycznie 360 pozycji. Podjęty w niej wysiłek badawczy został ukierunkowany na opracowanie spójnej konstrukcji teoretycznej umożliwiającej integrację problematyki kształtowania relacji sieciowych oraz możliwości i uwarunkowań przewagi kooperacyjnej w szczególnym typie organizacji, organizacjach publicznych.

W związku ze zdiagnozowaniem przez Autora luki w zakresie badań empirycznych, jak i modeli koncepcyjnych pozwalających na kształtowanie relacji sieciowych zapewniających budowanie przewagi kooperacyjnej przez jednostki samorządu terytorialnego, szczegółowe badania zawężono do problemów w tym zakresie na poziomie urzędów gminy. Niestety nie sformułowano jednoznacznie głównych celów poznawczych i metodycznych monografii, a zdecydowano się na dość rozbudowaną listę 14 celów szczegółowych (s. 11, oraz s. 121/122). Czytelnik może jedynie próbować domyślać się, które z nich to które. By zrealizować powyższe cele w monografii postawiono dwa pytania badawcze (s.11 oraz 122):

1. Jak zmienia się treść relacji w miarę osiągnięcia kolejnych poziomów dojrzałości we współpracy sieciowej?

2. Jaki jest wzorzec budowy przewagi kooperacyjnej urzędu gminy?

W celu odpowiedzi na nie przeprowadzono badania podporządkowane trudnemu, wciąż dyskusyjnemu rygorowi metodologicznemu, właściwemu dla procedury badań jakościowych (s. 124), a także procedurze prowadzenia analizy sieciowej (s.125) oraz procedurze studium przypadku (s. 125). Przyjęte cele i problem badawczy zrealizowano przy zastosowaniu:

- systematycznego przeglądu literatury (dobrze udokumentowanego),
- analizy sieciowej ,
- wielokrotnego, podłużnego studium przypadku (6 urzędów gmin, niestety nie wskazano okresu czasu jakiego dotyczyły badania podłużne wybranych gmin, jedynie w Autoreferacie na s. 9 wspomniano, że badania zrealizowano w okresie czerwiec-wrzesień 2019. Niestety nie wskazuje to na rzeczywistą realizację badań podłużnych, gdyż brak wyników wcześniej realizowanych badań wyjściowych) realizowanego w dwóch etapach (s.128):

- 1) indywidualnego studium przypadku i
- 2) porównania krzyżowego.

W badaniach empirycznych zastosowano indukcję enumeracyjną niepełną (s.124), triangulację metod gromadzenia danych i źródeł danych (s. 133) oraz podejście egocentryczne (skupiono się na korzyściach ze współpracy sieciowej s. 127). Wydaje się, iż nieco na wyrost mowa jest o triangulacji, gdyż w ramach metod gromadzenia dokumentów zastosowano jedynie analizę dokumentów oraz wywiad kwestionariuszowy ekspercki (s. 133).

Zaletą monografii jest równomierne rozłożenie analiz w podziale na część teoretyczną (112 stron) i empiryczną (126 stron). Warto zasygnalizować tą kwestię, gdyż w wielu pracach o podobnym charakterze (doktorskich, habilitacyjnych) ta pierwsza jest nadmiernie rozbudowywana, a druga stanowi jej skromne uzupełnienie. Struktura opracowania jest prosta, a nawet w niektórych obszarach zbyt prosta. Praca składa się z 4 rozdziałów, z których dwa pierwsze mają po dwa podrozdziały, a dwa kolejne 5 i 3. Choć do kolejności poszczególnych bloków tematycznych w kilku podrozdziałach można mieć zastrzeżenia (przez co niektóre kwestie definiowane są z byt późno), to jednak zaprezentowany materiał jest czytelny, przekonujący, dobry jakościowo i rzetelnie opracowany.

Rozdział pierwszy stanowi teoretyczne wprowadzenie do problematyki sieci oraz współpracy sieciowej. Uporządkowano w nim dość sprawnie kwestie definicyjne terminu współpracy, przybliżono w kontekście organizacyjnym typologię sieci międzyorganizacyjnych, a w szczególności sposób skupiono się na sieciach publicznych oraz sieciach w koncepcjach zarządzania publicznego.

W rozdziale drugim ukazano czytelnie możliwości i uwarunkowania współpracy sieciowej urzędów gminy w wymiarze relacyjnym. Omówiono w nim także w autorski sposób proces osiągania dojrzałości we współpracy sieciowej, co dało podstawę do sformułowania modelu badawczego w perspektywie dynamicznej.

W rozdziale trzecim omówiono dość wyczerpująco, jako komplementarny obszar badań, problematykę budowania przewagi kooperacyjnej. Skupiono się na konceptualizacji tego pojęcia w odniesieniu do gminy. Szczególnie dużo uwagi poświęcono wyznacnikom oraz korzyściom przewagi kooperacyjnej (rencie relacyjnej i rencie sieciowej). Pewien niedosyt rodzi w tym rozdziale jednak brak jednoznacznego zdefiniowania istoty partnerstwa oraz przewagi, a także dość słabe osadzenie przewagi kooperacyjnej w wachlarzu różnych rodzajów przewag. W mojej opinii są one niedookreślone.

W rozdziale czwartym:

- wyjaśniono czytelnie metodykę badań empirycznych (niestety nie załączono kwestionariusza badawczego do realizowanych wywiadów ustrukturalizowanych, co ogranicza możliwości weryfikacji poprawności zastosowanego narzędzia, a dalej oceny występowania identyfikowanych cech relacji; na docenienie zasługuje wyczerpujący opis doboru elementów do próby badawczej);
- zaprezentowano wyniki przeprowadzonych badań (opisów 6 przypadków). W oparciu o indywidualne, celowo dobrane opisy przypadków, a następnie krzyżowe porównanie wyników badań zidentyfikowano cykl budowy przewagi kooperacyjnej oraz stopień oddziaływania cech relacji urzędów gmin na poszczególne rodzaje renty sieciowej w ujęciu dynamicznym. Zdaniem Autora taka konfrontacja stanowi podstawę do sformułowania uogólnień dotyczących wzorca budowania przewagi kooperacyjnej przez urzędy gmin. Niestety, w mojej opinii takie jednoznaczne stwierdzenie, zwłaszcza po badaniach jakościowych zrealizowanych na tak małej próbie badawczej, budzi wątpliwości. Pewną słabością tej części pracy jest także fakt, iż przy tak dużej ilości zgromadzonych wyników badań (co należy bezwzględnie docenić), dość ograniczone są do nich autorskie komentarze i wnioski (każdy opis przypadków kończy się rozbudowaną tabelą, która wydaje się nie do końca wykorzystana). Poza tym porównania wyników kilku przypadków utrudnia zastosowana w pracy opisowa skala ocen badanych cech. Ujęcie punktowe pozwoliłoby na czytelniejsze wnioskowanie.

W zakończeniu, po podsumowaniu wyników badań, rozstrzygnięciu odpowiedzi na postawione we wstępie do opracowania pytania badawcze, wskazano dość ogólnie, nieco zbyt optymistycznie, ale sprawnie, jakie znaczenie dla teorii i praktyki zarządzania mają rezultaty zrealizowanych badań. W tej części nie zapomniano także o omówieniu ograniczeń przeprowadzonych badań oraz propozycjach potencjalnych dalszych kierunków badań w analizowanym zakresie.

Należy podkreślić, iż w całym opracowaniu widoczna jest wyraźnie erudycja Autora, a także umiejętność syntetycznego prezentowania skomplikowanych zagadnień oraz dobrego doboru źródeł literaturowych.

Jako autorski wkład habilitanta w rozwój nauk o zarządzaniu i jakości wypracowany w oparciu o przeprowadzone i opisane w monografii badania można uznać zwłaszcza:

-stworzenie konceptualnego modelu badawczego budowania przewagi kooperacyjnej poprzez budowanie relacji sieciowych, tak w ujęciu statycznym, jak i dynamicznym. Zgodnie z nim wraz z osiąganiem kolejnych poziomów dojrzałości we współpracy sieciowej organizacje, w tym urzędy gmin, modyfikują swe relacje sieciowe. Dominacja cech sklasyfikowanych w cztery wymiary zmienia się wraz ze wzrostem ich dojrzałości sieciowej;

-konceptualizację pojęcia przewagi kooperacyjnej z perspektywy urzędu gminy;

-konceptualizację cech relacji sieciowych urzędów gmin w 4 wymiarach (wymiana, zaangażowanie, wzajemność, współzależność);

-przedstawienie podstawowych poziomów dojrzałości we współpracy sieciowej urzędów gmin;

-przeprowadzenie badań dotyczących relacji sieciowych z perspektywy urzędu gminy, czyli najniższego poziomu hierarchii samorządowej;

-zidentyfikowanie wzorca budowania przewagi kooperacyjnej urzędów gmin;

-głos w sprawie użyteczności wykorzystania metody wielokrotnego studium przypadku jako uznanej i wiarygodnej metody badawczej;

Atrakcyjność i ważność z naukowego punktu widzenia podjętej w monografii tematyki badawczej, jej poznawcze i praktyczne walory dla zarządzania, zwłaszcza publicznego oraz nowatorska metodyka i interpretacja wyników badań, pomimo kilku krytycznych uwag pozwalają, stanowiąca rozprawę habilitacyjną monografię, ocenić pozytywnie. W takim przekonaniu utwierdzają mnie jeszcze silniej słowa recenzenta wydawniczego, podkreślające, iż „w literaturze krajowej podobna problematyka w prezentowanej logice nie była dotąd prezentowana” (okładka tylna monografii).

Ocena dorobku naukowo-badawczego w zakresie podstawowych kryteriów:

1) autorstwo lub współautorstwo monografii, publikacji naukowych w czasopismach międzynarodowych lub krajowych innych niż znajdujące się w bazach lub na liście, o których mowa w § 3, dla danego obszaru wiedzy; oraz 2) autorstwo lub współautorstwo odpowiednio dla danego obszaru: opracowań zbiorowych, katalogów zbiorów, dokumentacji prac badawczych, ekspertyz, utworów i dzieł artystycznych:

Dorobek naukowy dr Marcina Fliegera, to łącznie 49 opracowań, z czego po uzyskaniu tytułu doktora (11 lat, 2009-2020), to 43 opracowania naukowe w recenzowanych monografiach i czasopismach (średnio 3,9 opracowań rocznie, jednocześnie zdecydowanie zwiększona aktywność publikacyjna dopiero w 2020 roku), głównie krajowych. Habilitant był także współredaktorem wydanych w Polsce 4 monografii naukowych. Spośród najwyżej punktowanych opracowań habilitanta opublikowanych po doktoracie należy wymienić dwie monografie za 100 pkt., w tym jedną we współautorstwie oraz jeden rozdział w monografii konferencyjnej za 70 pkt., 11 opracowań po 20 pkt, 2x15 pkt, 1x13, 1x12, 7x10 pkt. Pozostałe opracowania mają znacznie niższe punktacje (często w związku ze zmianą punktacji czasopism na liście MNiSzW). Na 43 opublikowane prace, 14 to opracowania w języku angielskim. Łącznie, habilitant jest autorem 1 monografii (a współautorem 2), 18 (współautorem 7) rozdziałów i 10 (współautorem 4) artykułów. W efekcie, habilitant zgromadził po doktoracie dorobek ok. 741 punktów (nie uwzględniono podziałów punktów w związku ze współautorstwem), co w przeliczeniu na jedną publikację daje średnio ok. 17 punktów. Pięć publikacji habilitanta uwzględniono w bazie Web of Science (0 cytowań, wszystkie w czasopiśmie „Business And Non-profit Organizations Facing Increased Competition And Growing Customers' Demands” powiązany z “Conference on Business and Non-Profit Organizations Facing Increased Competition and Growing Customers' Demands”), brak natomiast jeszcze publikacji zaindeksowanych w bazie Scopus (zasygnalizowano, że kilka jest już w druku). W strukturze opublikowanych opracowań przeważają zatem autorstwa rozdziałów w monografiach o zasięgu krajowym.

W autoreferacie dr Marcin Flieger podzielił swój dorobek na trzy komplementarne nurty badawcze:

1. Doskonalenie funkcjonowania organizacji publicznych (4 autorskie rozdziały opublikowane w krajowych monografiach, 2 referaty wygłoszone na konferencjach naukowych, 1 projekt w ramach badań statutowych);
2. Skuteczne kształtowanie wizerunku organizacji (1 współautorska monografia, 6 artykułów, w tym 3 opublikowane w wydawnictwie WOSWL we Wrocławiu; 5 rozdziałów w monografiach, w tym 3 opublikowane przez Akademię Wojsk Lądowych we Wrocławiu, uczestnictwo w 14 konferencjach naukowych, z czego 7 organizowanych przez WSOWL we Wrocławiu, kierownik 2 projektów statutowych, uczestnik 1 oraz realizacja 2 staży naukowych);
3. Podejście sieciowe w zarządzaniu (1 monografia autorska- wskazana jako osiągnięcie naukowe o znaczącym wkładzie w rozwój nauk o zarządzaniu i jakości; 1 monografia

współautorska, przyjęte do publikacji 5 artykułów oraz 14 rozdziałów, w tym 3 opublikowane poza granicami kraju, uczestnictwo w 7 konferencjach naukowych w tym 3 zagranicznych; kierownik 2 i członek 6 projektów badawczych).

Dorobek publikacyjny Habilitanta rósł powoli, a dynamika jego rozwoju nasiliła się znacząco dopiero w ostatnim roku przed złożeniem dokumentów, wraz ze wzrostem zaangażowania dr Marcina Fliegiera w trzeci ze wskazanych nurtów badawczych. Zyskała na tym jakość i umiędzynarodowienie dorobku. Kluczowym był zatem rok 2020, kiedy to opublikowano 10 pozycji z 43 pozycji recenzowanego dorobku. Niestety, trudno w jednym roku nadgonić wieloletnie zaniedbania i niedociągnięcia skutkujące słabymi wynikami w cytowości i ocenach w poniższym punkcie 3. Łącznie dorobek publikacyjny oceniam umiarkowanie pozytywnie, jeszcze niezbyt wysoko ze względu na jego lokalny charakter (głównie krajowe wydawnictwa uczelniane), przewagę publikacji w formie rozdziałów w monografiach (26/43) o zasięgu krajowym i brak publikacji wysoko punktowanych.

3) sumaryczny impact factor publikacji naukowych według listy Journal Citation Reports (JCR), zgodnie z rokiem opublikowania; 4) liczba cytowań publikacji według bazy Web of Science (WoS); oraz 5) indeks Hirscha opublikowanych publikacji według bazy Web of Science (WoS):

Na skutek braku publikacji indeksowanych sumaryczny Impact Factor (IF) prac opublikowanych przez habilitanta na JCR, to 0. Indeks Hirscha (WoS, Scopus) $h = 0$. Jedynie indeks cytowań liczony w Publish or Perish $h = 2$.

6) kierowanie międzynarodowymi lub krajowymi projektami badawczymi lub udział w takich projektach:

Habilitant brał udział w 14 projektach naukowo-badawczych. W przypadku 5 z nich był kierownikiem zespołu badawczego (w jednym był kierownikiem zespołu międzynarodowego powołanego decyzją dziekana Wydziału Zarządzania Akademii Wojsk Lądowych we Wrocławiu, w 4 był kierownikiem projektów współfinansowanych przez MNiSzW realizowanych na Wydziale Zarządzania AWL w ramach badań statutowych). Spośród 10 innych projektów, w których był tylko członkiem, jeden był projektem międzynarodowym. Spośród 14 projektów w który sposób uczestniczył, trzy przyznane były przez Ministra Obrony Narodowej (beneficjent: WZ, WZA), a jeden współfinansowany ze środków unijnych (beneficjent WSOWL). Pozostałe to projekty badawcze finansowane ze środków Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, a także współfinansowane przez MNiSW w ramach badań statutowych AWL i WSOWL. We Wrocławiu.

7) międzynarodowe lub krajowe nagrody za działalność odpowiednio naukową albo artystyczną:

Habilitant uzyskał w latach 2013-2019 za swoje osiągnięcia naukowe 7 nagród Rektora-Komendanta Akademii Wojsk Lądowych im. Tadeusza Kościuszki we Wrocławiu. Nagród zewnętrznych i międzynarodowych brak.

8) wygłoszenie referatów na międzynarodowych lub krajowych konferencjach tematycznych:

Habilitant wygłaszał referaty naukowe na 20 odbywających się na terenie Polski krajowych konferencjach naukowych. Wystąpień międzynarodowych brak.

Podsumowując ocenę części naukowo-badawczej dorobku habilitanta stwierdzam, iż oceniany dorobek należy uznać za ciekawy, ale jeszcze dość skromny, raczej lokalny, słabo umiędzynarodowiony, ale rozwojowy, i o strukturze dość zróżnicowanej i spójnej tematycznie. Na 8 obszarów oceny w 5 widać jeszcze pewne braki. Jednocześnie wyróżnić należy aktywność habilitanta w obszarze badawczym (uczestnictwo o różnym charakterze w 14 zróżnicowanych projektach badawczych), za co uzyskał 7 nagród naukowych od Rektora-Komendanta Akademii Wojsk Lądowych im. Tadeusza Kościuszki we Wrocławiu.

Pomimo pewnych uwag krytycznych (tak do części teoretycznej i jak przeprowadzonych badań empirycznych w dziele głównym oraz całego dorobku naukowo-badawczego), można stwierdzić, że Habilitant nie tylko dowiódł swych kompetencji w zakresie uprawianej tematyki badawczej, ale i wniósł pewien dostrzegalny wkład w rozwój dyscypliny nauk o zarządzaniu. Choć nie jest to dorobek wzorcowy, czy ponadprzeciętnie wyróżniający się, to jednak spełniający w znacznym stopniu podstawowe wymagania stawiane kandydatom w związku z postępowaniem o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Ocena dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej habilitanta:

1) uczestnictwo w programach europejskich i innych programach międzynarodowych lub krajowych

Habilitant uczestniczył w 1 projekcie współfinansowanym z programu europejskiego tj. Europejski Fundusz Społeczny (2012 „Wyższa Szkoła Oficerska Wojsk Lądowych- bezpieczne państwo) oraz zrealizował dwa staże naukowe w rezultacie uzyskania stypendium w ramach europejskiego Programu ERASMUS + Lifelong Learning Programme dla nauczycieli akademickich (uczelnia przyjmująca Hochschule Zittau/Gorlitz (szczegóły w załączniku 3, p. 8).

2) udział w międzynarodowych lub krajowych konferencjach naukowych lub udział w komitetach organizacyjnych tych konferencji:

Habilitant uczestniczył po doktoracie w 18 konferencjach międzynarodowych (z czego 3 zagranicznych: Hiszpania, Ukraina, Bułgaria, lecz te trzy ostatnie bez wystąpienia) i 24 krajowych, łącznie 42.

Habilitant był Zastępcą Przewodniczącego w pięciu, a członkiem w sześciu komitetach konferencji organizowanych lub współorganizowanych przez Wyższą Szkołę Oficerską Wojsk Lądowych.

3) otrzymane nagrody i wyróżnienia – brak danych;

4) udział w konsorcjach i sieciach badawczych; 5) kierowanie projektami realizowanymi we współpracy z naukowcami z innych ośrodków polskich i zagranicznych, a w przypadku badań stosowanych we współpracy z przedsiębiorcami:

Habilitant od marca 2020 jest kierownikiem międzynarodowego zespołu badawczego realizującego projekt pt. „Consistency of virtual networks- collaborations mechanisms”. Jest on współfinansowany przez Ministra Obrony Narodowej (WZ, zarz.28/17.-03.2020). Poza tym, był także członkiem w innym międzynarodowym projekcie (pt. „Consistency concepts in management: consistency perspectives, platforms and measures identification”. Projekt ten sfinansowany był przez Wydział Prawa i

Administracji Uniwersytetu Ekonomicznego im. Adama Mickiewicza w Poznaniu). Habilitant pracował także jako kierownik 4 oraz współwykonawca w 8 innych projektach badawczych, z czego jeden z nich sfinansowany był ze środków unijnych tj. Europejski Fundusz Społeczny (2012 „Wyższa Szkoła Oficerska Wojsk Lądowych- bezpieczne państwo”). W załącznikach do dokumentacji zawarto zaświadczenia potwierdzające uczestnictwo wystawione przez odpowiednie instytucje.

6) udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism: brak danych.

7) członkostwo w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych: brak danych.

8) osiągnięcia dydaktyczne i w zakresie popularyzacji nauki lub sztuki:

Habilitant na każdej z uczelni na której pracował realizował na różnych poziomach studiów zróżnicowane zajęcia dydaktyczne, zarówno kierunkowe, jak i specjalistyczne, skorelowane z obszarami jego zainteresowań naukowo- badawczych. Przedstawiona przez habilitanta lista prowadzonych przedmiotów wskazuje, iż posiada on wiedzę, kompetencje i umiejętności z zakresu zarządzania strategicznego, przedsiębiorczości, koncepcji, metod i technik zarządzania, marketingu, zarządzania wynagrodzeniami i nowoczesnych systemów wynagrodzeń, a także zarządzania projektami finansowanymi z UE. Wszystkie zajęcia habilitant prowadzi w języku polskim. Niestety nie zasygnalizowano faktu prowadzenia zajęć z tematyki „Zarządzania w organizacjach publicznych”.

Dr Marcin Flieger popularyzował naukę także na dwóch Dolnośląskich Festiwalach Nauki (2013 i 2012) realizowanych w WSO WL we Wrocławiu oraz w 2013 roku na Dniach Przedsiębiorczości i Pracy organizowanych przez Sudecką Izbę Przemysłowo-Handlową i Urząd Pracy w Świdnicy.

9) opieka naukowa nad studentami i lekarzami w toku specjalizacji:

Dr Marcin Flieger był promotorem 129 prac dyplomowych studentów Wydziału Zarządzania, zarówno na poziomie studiów I, jak i II stopnia.

10) opieka naukowa nad doktorantami w charakterze opiekuna naukowego lub promotora pomocniczego, z podaniem tytułów rozpraw doktorskich: brak

11) staże w zagranicznych lub krajowych ośrodkach naukowych lub akademickich:

Habilitant zrealizował dwa tygodniowe staże naukowe, w Hochschule Zittau/Gorlitz (Niemcy) (w roku 2013 i 2015).

12) wykonanie ekspertyz lub innych opracowań na zamówienie organów władzy publicznej, samorządu terytorialnego, podmiotów realizujących zadania publiczne lub przedsiębiorców;

Habilitant przygotował 3 ekspertyzy, dwie dla urzędów gmin i jedną dla organizacji prywatnej.

13) udział w zespołach eksperckich i konkursowych:

Habilitant Uczestniczył w 6 uczelnianych Radach eksperckich m.in. od 2019 uczestniczy w Radzie Dyscypliny, od 2016 uczestniczy w Wydziałowym Zespole ds. Jakości Kształcenia Wydziału Zarządzania w AKW im. Tadeusza Kościuszki. itp. W latach 2011-2020 był tam również Wydziałowym Koordynatorem Programu ERASMUS +.

14) recenzowanie projektów międzynarodowych lub krajowych oraz publikacji w czasopismach międzynarodowych i krajowych.

Habilitant przygotowywał recenzje artykułów naukowych dla kilku czasopism i konferencji, w tym 2 recenzje artykułów autorów krajowych oraz 11 opracowań zagranicznych.

Podsumowując ocenę części dydaktyczno-organizacyjnej dorobku habilitanta stwierdzam, iż to dorobek przeciętny. Na 14 kryteriów oceny dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz dotyczącego współpracy międzynarodowej, habilitant wykazał swą aktywność w 10 obszarach. W każdym z tych obszarów jego aktywność spełniała jednak podstawowe wymagania stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego. Braki w 4 pozostałych obszarach choć nieco obniżają łączną ocenę sylwetki, to jednak wydaje się, iż nie uniemożliwiają wystawienia pozytywnej oceny.

Mając na uwadze wszystkie przedstawione do oceny osiągnięcia naukowo-badawcze oraz dydaktyczno-organizacyjne dr Marcina Fliegera, w mojej opinii jego dorobek, choć nie jest jeszcze wyróżniający, ale w podstawowym stopniu spełnia wymagania stawiane kandydatom do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego **w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości** (zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 219 ust.1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Dz.U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm. oraz ze względu na tzw. „okres przejściowy” dotyczący postępowań wszczętych w okresie od 1.10.2019 do 31.12.2020 uzupełnionymi o wymagania „przeniesione” z regulacji wcześniejszych, Dz.U. 2011 nr 196 poz. 1165), **stąd popieram wniosek o nadanie mu ww. stopnia.**

Anna Oklewiec